

C123 – FIN9

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

31 januari 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIËN EN BEGROTING

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de Hoge Raad van Financiën	1
Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de terugbetaling van openstaande leningen aan het Limburgfonds	2
Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de evaluatie van de LRM-audit	4

Voorzitter: de heer Sven Gatz

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de Hoge Raad van Financiën

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, begin deze maand heeft minister Reynders in de Kamer op een vraag van de heer Bogaert geantwoord dat de gewesten aarzelden om een spoedig advies te geven rond de Hoge Raad van Financiën. Hij zei dat het Waalse Gewest als enige had geantwoord en dus het Vlaamse Gewest nog niet. Ik vroeg me dan ook af wat het probleem was voor het Vlaamse niveau. Intussen hebben we echter vernomen dat u een positief advies hebt gestuurd naar uw federale collega.

Mijnheer de minister, waarom loopt volgens u de hersamenstelling van de HRF zo traag? Ik weet dat dit een federale materie is, maar het sleept al ettelijke maanden aan. Hoe staat u daar tegenover?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, bij brief van 15 december, die op mijn kabinet toekwam op 19 december, vroeg de minister-president mijn advies met betrekking tot het ontwerp van KB houdende de hervorming van de HRF. Dit ontwerp van KB was door federaal minister van Financiën, de heer Reynders, op 13 december aan de minister-president overgemaakt. Conform het protocol tot de regeling van de verschillende vormen van samenwerking tussen de federale regering en de regeringen van de gemeenschappen en gewesten van 6 juli 2005, moeten we binnen een termijn van 15 werkdagen een advies verstrekken.

Ik heb op 23 december de minister-president laten weten dat ik geen bemerkingen had met betrekking tot de voorgestelde oprichting en het ontwerp van KB. Ik ging er dan ook van uit dat de minister-pre-

sident dit officiële antwoord aan federaal minister Reynders zou overmaken conform artikel 5 van het protocol.

Er is daarna wat heen en weer getelefoneerd tussen de kabinetten om na te gaan of dit een beslissing moest zijn van de minister-president die deze dan voorlegt aan zijn collega's. We hebben er uiteindelijk voor gekozen om een mededeling te maken voor de Vlaamse Regering waarin ik formeel stelde dat ik als minister van Begroting en Financiën geen opmerkingen had bij het ontwerp van KB. Ondertussen is dat antwoord ook overgemaakt aan de federale minister van Financiën en staat het ingeschreven als punt 10 op de dagorde van het eerstvolgende Overlegcomité van 1 februari 2006.

In vergelijking met het vorige KB van 20 juni 1989 zijn er niet echt veel fundamentele wijzigingen. Het gaat eerder om een rationalisering. Vroeger waren er vier permanente afdelingen, nu blijven er nog twee over: de afdeling Financieringsbehoeften van de Overheid en de afdeling Fiscaliteit en Parafiscaliteit. Dit betekent dat de afdeling Financiële Instellingen en Markten en de afdeling Controle op de Overdracht van Federaal Geïnde Fiscale Ontvangsten worden afgeschaft. Het spreekt voor zich dat deze taken, en zeker die van het toezicht op de geïnde fiscale ontvangsten, worden overgedragen aan de permanente afdeling Fiscaliteit en Parafiscaliteit.

Met betrekking tot de samenstelling van de raad worden er twee vice-voorzitters aangeduid door de minister van Financiën en de minister van Begroting. De een vervangt de voorzitter en de ander wordt voorzitter van de Studiecommissie voor de Vergrijzing, wat een bijzondere opdracht is. Vroeger werd de raad samengesteld uit dertig leden en in de toekomst zullen dit er nog 26 zijn. Zes leden worden gekozen wegens hun kennis op budgettair en economisch vlak: drie worden er voorgedragen door de Nationale Bank van België, één op voordracht van de minister van Financiën, één op voordracht van de minister van Begroting en één op gezamenlijke voordracht van de ministers van Financiën en Begroting. Er worden zes leden aangeduid wegens hun kennis op financieel en economisch vlak: twee leden worden voorgedragen door de Vlaamse Gemeenschap, één

door de Franse Gemeenschap, één door het Waalse Gewest en twee door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Er worden zes leden aangeduid wegens hun kennis op fiscaal vlak, vier leden wegens hun kennis op fiscaal of parafiscaal vlak en twee leden wegens hun kennis en ervaring op fiscaal vlak op voordracht van de minister van Financiën. Tot slot zijn er de twee vice-voorzitters.

Nadat het ontwerp van KB is goedgekeurd op het Overlegcomité kan stilaan worden begonnen met de effectieve invulling van deze nieuwe HRF die nog geen deel uitmaakte van deze adviesprocedure.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de terugbetaling van openstaande leningen aan het Limburgfonds

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de Vlaamse Regering heeft in het verleden beslist om de Limburgfondsen naar de provincie Limburg over te hevelen. De provincie is dus nu verantwoordelijk om de uitgeleende gelden te recupereren van het intussen teloorgegangene SIM, om ze dan verder in de sociale economie te investeren.

Hiertoe vroeg onze fractieleider in de provincie de lijst op van de verenigingen en vzw's, die nog een lening hadden lopen bij dit Limburgfonds. Uit die lijst blijkt dat op 16 november 2005 de volgende bedrijven, vzw's en verenigingen een openstaande schuld hebben bij dit Limburgfonds: 't Weyerke voor een bedrag van 889.516 euro, 't Heft voor een bedrag van 65.072,12 euro, LUC-IMO voor een bedrag van 18.749,48 euro, LIM voor een bedrag van 10.927,15 euro, BLM voor een bedrag van 24.829,24 euro en NV Mijnen voor een bedrag van 26.974,96 euro.

– *De heer Erik Matthijs treedt als waarnemend voorzitter op.*

Dit zijn allemaal oude SIM-dossiers. Voor de PLW-dossiers gaat het over Bigg's ten belope van 855,85 euro, General Computers voor 643,53 euro, het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap departe-

ment Onderwijs voor 14.824,38 euro en LRM voor 1.239,47 euro. Voor de SLOF-leningen betreft het een bedrag van 1.926.551,50 euro.

Wat in deze cijfers opvalt, is dat zelfs kleine bedragen van minder dan 1.000 euro nog steeds het voorwerp uitmaken van een openstaande vordering. Moesten zulke bedragen het voorwerp uitmaken van een toegekend krediet? In deze lijst staan dus ook de NV Mijnen voor een bedrag van 26.974,96 euro.

Helemaal grof is de reactie van de beheerders van deze NV Mijnen, dat het bewuste dossier zoek is geraakt en dat ze bijgevolg de vordering betwist. Ze stelt: 'De provincie moest nu maar eens bewijzen dat de NV Mijnen geld had geleend bij de SIM.'

Het overhevelen van deze dossiers van het Vlaamse niveau naar de provincie blijkt dus een vergiftigd geschenk te zijn, als we ervan uitgaan dat tot nog toe nog altijd een bedrag van 2.980.183,30 euro aan vorderingen openstaat.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van deze openstaande vorderingen? Aangezien deze lijst van openstaande vorderingen tot vandaag nog steeds onveranderd is, kunt u ons misschien meedelen tegen welke datum deze vorderingen ingelost hadden moeten zijn? Of stond dit op de dag van overdracht naar de provincie nog niet vast? Hebt u weet van de houding van de NV Mijnen met betrekking tot een dossier dat initieel met de Vlaamse Gemeenschap werd gecontracteerd en nu dus zoek blijkt te zijn, waardoor deze maatschappij zich aan haar verplichtingen wil onttrekken? Welk initiatief wilt of kunt u nemen om deze situatie te regulariseren?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, collega's, het heeft ons heel wat opzoekwerk gekost om het dossier te reconstrueren, want het dateert van de vorige legislatuur. Ik probeer dit in detail weer te geven om een en ander beter te kaderen.

Eind 2003 heeft de Vlaamse Regering beslist op voorstel van de toenmalige Vlaamse minister voor Economie, mevrouw Ceysens, om het Limburgfonds te vereffen en de middelen en opdrachten van het voormalige Limburgfonds integraal toe te wijzen, enerzijds aan het provinciebestuur van Limburg voor wat betreft het tewerkstellingsgedeelte, in het bijzon-

der de voormalige sociale reconversie-enveloppe en het restsaldo van de ESF-projecten, anderzijds aan de NV LRM voor wat betreft het economische luik, namelijk de impulsreconversie verhoogd met het restsaldo EFRO en het restsaldo mijnwerkerslening.

In het kader van die vereffening werd naar aanleiding van de tweede begrotingscontrole 2003 in de Vlaamse begroting een dotatie ten bedrage van 30.478.000 euro ingeschreven. Dat gebeurde op 2 basisallocaties, namelijk programma 51.1, basisallocatie 43.11, en programma 51.1, basisallocatie 41.40.

Deze dotatie is begin 2004 integraal gestort aan de provincie Limburg en werd berekend op basis van het saldo op de bankrekening van het Limburgfonds. Een bedrag van 5,105 miljoen euro werd tegelijk ingeschreven als dotatie aan LRM en eveneens effectief gestort.

Op het moment van de vereffening in de totale enveloppe van 30,478 miljoen euro die aan de provincie werd overgedragen, was 18,86 miljoen euro vrij en onbelast, en kon door het provinciebestuur autonoom worden aangewend voor provinciale projecten, volgens criteria die op dat niveau worden vastgesteld en rekening houdend met reeds vastgelegde opdrachten. De provincie heeft dus een bedrag van bijna 19 miljoen euro ontvangen waar geen effectieve verplichtingen tegenover stonden. Mijnheer Vrancken, u kunt dus moeilijk spreken over een vergiftigd geschenk. Andere provincies zijn wellicht ook vragende partij voor een dergelijk bedrag.

In bijlage bij de nota die eind 2003 door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd over het ontwerpbesluit dat de vereffening van het Limburgfonds regelde, bevond zich een volledig en gedetailleerd overzicht van alle openstaande verplichtingen en vorderingen, die door de toenmalige administratie van Economie samen met de provincie Limburg werden nagetrokken.

In het kader van deze vereffening heeft het Vlaamse Gewest dus alle rechten en verplichtingen van het Limburgfonds overgedragen aan de NV LRM en aan de provincie. Dit alles volgt uit de uitvoering van het protocol van 21 juni 2002 met de Vlaamse Regering, waar de provincie dus ook alle vorderingen van het Limburgfonds op derden heeft overgenomen, die eind 2003 openstonden.

Dit houdt in dat boven op het banksaldo, waarvan een belangrijk deel onbelast was, de provincie tevens

kon beschikken over de opbrengsten voortvloeiend uit de uitoefening van vorderingen op derden van het vroegere Limburgfonds. Dit was boven op het saldo dat werd overgemaakt.

Op basis van de toestandsopgave van de openstaande vorderingen ten gunste van het Limburgfonds op 15 september 2003, die dus als bijlage was gevoegd aan het dossier dat aan de basis lag van de vereffeningsovereenkomst van de Vlaamse Regering, blijkt dat in het kader van de sociale enveloppe een bedrag aan vorderingen openstond ten bedrage van 1.467.109,32 euro. In het kader van het Strategisch Limburgs Ontwikkelingsfonds moest op hetzelfde ogenblik 6.086.054,26 euro aan leningen aan het Limburgfonds worden terugbetaald.

In totaal had de provincie dus na de vereffening een vordering van 7.553.163,58 euro op de verschillende bedrijven, verenigingen en vzw's in het detailoverzicht vermeld. Alle vorderingen waarnaar u verwijst kunt u in dit overzicht terugvinden. Volgens de informatie die u hebt bekomen bij de provincie is een bedrag van 2.980.183,30 euro vandaag nog openstaand en werd de rest reeds terugbetaald.

Ingevolge de overname van deze dossiers door de provincie werden ook alle dossiers door de administratie Economie, waar het Limburgfonds werd beheerd, overgedragen aan de provincie zodat de administratie geen informatie kan geven over de verdere opvolging van de dossiers. Op het einde van 2003 is alles dus aan de provincie overgemaakt. U kunt daar eventueel inzagerecht vragen.

Uit wat voorafgaat, meen ik te mogen stellen dat de Vlaamse Regering in het kader van de vereffening al haar verplichtingen die ontstonden in het kader van het protocol met de provincie Limburg, is nagekomen en dat er in dit dossier geen regularisaties nodig zijn. Wat de stand van uitoefening van de vorderingen op derden betreft, kan ik u enkel opnieuw verwijzen naar de provincie die hier de volledige bevoegdheid over heeft. Het is inderdaad niet de Vlaamse minister van Financiën en Begroting die deze vorderingen opvolgt, gezien het geheel met rechten en plichten is overgedragen.

Ik was niet op de hoogte van een geschil tussen de provincie en de NV Mijnen over een openstaande vordering van 26.974,96 euro. We volgen dit gewoon niet langer op. Ik kan enkel vaststellen dat dit bedrag was opgenomen in de algemene lijst van openstaande vorderingen die bleek uit de rekeningen van het Lim-

burgfonds. Naar aanleiding van uw vraag heb ik als voogdijminister van LRM hierover meer uitleg gevraagd aan de NV Mijnen, dochter van LRM, maar de feitelijke opvolging moet door de provincie gebeuren. Ik neem aan dat men dit in Limburg op een volwassen manier zal kunnen uitpraten. Van een vergiftigd geschenk spreken, is er naar mijn mening een beetje over.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, ik dank u voor het uitvoerige antwoord. Het klopt dat u alle baten en lasten hebt overgedragen aan de provincie. Mij gaat het specifiek om het dossier van de NV Mijnen. Is er nog een kopie van het bewuste contract op uw administratie? Men beroept zich nu op het verloren gaan van het dossier om te stellen dat men geen schuldenaar meer is ten opzichte van de provincie.

Minister Dirk Van Mechelen: Bij de verdeling van het Limburgfonds is een zeer gedetailleerde opsomming opgemaakt. Ik vind dat op basis daarvan alle nodige stappen moeten worden ondernomen. Ik neem aan dat de provincie volwassen genoeg is om haar rechten ten volle te laten gelden, al of niet via de bestuurders.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de evaluatie van de LRM-audit

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, had ik de vorige keer over meer gegevens beschikt, dan had ik de vragen toen al kunnen stellen. Dit is uiteraard geen verwijt aan uw adres. Ik heb echter pas recent het rapport van Ernst & Young kunnen inkijken.

Op 18 oktober 2005 hebben drie collega's in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden geïnterpelleerd over de toepassing van de deontologische code bij ambtenaren, de cumulregeling, de aard van de vergoeding en de oprichting van eenmansvennootschappen. Mevrouw De Ridder heeft u op 10 januari 2006 in deze commissie ondervraagd over de toepas-

sing van de corporate governance guidelines van de OESO. U hebt toen duidelijk geantwoord wat u verstaat onder de toepassing van deze richtlijnen en wat onder uw bevoegdheid blijft.

Op 17 januari hebben we u ondervraagd over het auditrapport van de LRM. Sommige parlementsleden hadden dit rapport blijkbaar ontvangen, anderen hadden het reeds ingekeken. Zelf heb ik niet de kans gehad om het door te nemen voor die zitting en bijgevolg heb ik toen geen gerichte vragen kunnen stellen of conclusies kunnen trekken, zoals ik al eerder aanhaalde.

Op 10 januari gaf u toe dat de zogenaamde corporate governance nog niet werd toegepast bij de LRM en dat een rapport van Ernst & Young werd opgemaakt. Over het rapport zei u: 'In de loop van de volgende weken en maanden zullen we dit implementeren zodat ook daar de corporate governance volledig wordt doorgevoerd.' U geeft dan als voorbeeld op welke wijze de implementatie moet gebeuren: de opdrachten die de PMV en LRM moeten uitvoeren, worden telkenmale uitvoerig in uw beleidsbrief bij het indienen van de begroting uitgeschreven. Wie de drie interpellaties en vragen om uitleg naast elkaar legt, moet evenwel concluderen dat er nog een en ander te doen staat en dat de overheid niet zo goed weet wat er precies moet gebeuren in kader van de transparantie die hoog ingeschreven staat bij corporate governance.

Het feit dat u antwoordt dat het rapport van Ernst & Young een aantal zaken blootlegt die niet in overeenstemming zijn met behoorlijk bestuur en de waarden en normen die hiermee gepaard gaan, is – hoe men het draait of keert – het gevolg van de aantijgingen van mevrouw Steegmans. Waren deze er niet geweest, dan was er heel waarschijnlijk niets gebeurd. Ik ervaar al anderhalf jaar hetzelfde naar aanleiding van de zogenaamde transparantie van die andere beroemde Limburgse NV, namelijk de NV Lisom.

U hebt het rapport keurig overgemaakt aan de goedbetaalde voorzitter van de raad van bestuur van LRM, maar bijvoorbeeld niet aan de goedbetaalde voorzitter van de NV Lisom. Voor een maandelijksom van 153.000 Belgische frank zouden we toch mogen verwachten dat de voorzitter al lang zelf de nodige initiatieven had genomen in het kader van corporate governance. U hebt de voorzitter van de raad van bestuur van LRM verzocht om de nodige gevolgen te geven aan de aanbevelingen uit het rap-

port, maar wanneer en op welke wijze dat moet gebeuren, is minder duidelijk.

Er staat echter nog meer in het rapport. Hoofdstuk 2 geeft bevindingen die niet alleen de raad van bestuur, maar ook de aandeelhouder – lees de Vlaamse Regering en de voogdijminister zelf – aanbelangen. Als u zo overtuigd bent van de goede vraagstelling en weergave omtrent corporate governance guidelines vanwege mevrouw De Ridder en als u zo duidelijk weet wat de toepassing ervan moet inhouden, dan moet u in tegenstelling tot het antwoord in de commissie ook perfect kunnen antwoorden op de bevindingen van Ernst & Young ten aanzien van de aandeelhouder, en dit los van de vraag die u per brief hebt gesteld aan de raad van bestuur van LRM.

Ik wil een aantal opvallende bevindingen aanhalen. Mijn vraag is hoe u dit alles evalueert, want juist die evaluatie kan richtinggevend zijn voor de raad van bestuur van de LRM, maar ook voor de algemene vergadering. Ten eerste is er de bevinding met betrekking tot de raad van bestuur. De voorzitter van de LRM verdient bijna 4.000 euro per maand. Er staat tussen haakjes dat die daar één dag per week voor presteert. Een bestuurder van LRM verdient een vast jaarlijks bedrag van 2.661,17 euro en 532,23 euro per zitting. De voorzitter van Lisom verdient eveneens bijna 4.000 euro per maand, alsook een bestuurder. Ernst & Young schrijft dat de raad van bestuur en de aandeelhouder van LRM kennis nemen van de vergoedingen in alle dochterondernemingen van LRM en deze evalueren. U hebt dus kennis genomen, maar de vraag is hoe u dit evalueert. Welke andere dochterondernemingen heeft zowel LRM als Lisom, en welke vergoedingen worden daar betaald? Ik kan dat nergens uit afleiden.

Dan zijn er de bevindingen rond de overeenkomsten tot zelfstandige samenwerking met LRM en Lisom. Er is een eerste overeenkomst met een vaste jaarlijkse vergoeding van 7.600.000 frank inzake LRM. Er is evenwel een tweede overeenkomst van 4.626 euro per maand voor Lisom. Dezelfde persoon is afgevaardigd bestuurder bij zowel LRM als Lisom. Er zijn twee groepsverzekeringen afgesloten met een jaarpremie van 1.006.330 frank voor LRM en een jaarpremie van 20.000 euro voor Lisom. Er is ook een forfaitaire onkostenvergoeding en een voordeel in natura wegens privé-gebruik van de bedrijfswagen. Ernst & Young schrijft als conclusie rond de vergoedingen voor de heer Aerden: ‘We raden aan dat de raad van bestuur én de aandeelhouder kennis nemen van deze vergoedingen en deze evalueren.’ Mijnheer de minister, op welke wijze evalueert u dit?

Ik wil nog iets zeggen over hoofdstuk 4 ‘Juridische bevindingen en corporate governance’. LRM valt niet onder het toepassingsgebied van de wet van 24 december 1993 betreffende overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten. Lisom voldoet in beginsel wel aan de gestelde voorwaarden waardoor de wet Overheidsopdrachten wel van toepassing is. De vraag is dan ook of Lisom steeds heeft voldaan aan de voorwaarden gesteld in die wet. In welke zaken heeft ze deze wet toegepast? Over welke dossiers gaat het sinds haar oprichting?

Of de heer Aerden zondigt tegen de geest van het cumulverbod door de combinatie van de beide functies – bestuurder bij LRM en belast met het dagelijks bestuur binnen de vennootschap, én gedelegeerd bestuurder bij Lisom – is een vraag van eerder ethische dan juridische aard. Dit staat zo in het rapport. Ik vind het dan ook zeer relevant hoe u de ethische aspecten van deze cumul ziet.

Wat is uw visie inzake het lidmaatschap van de gedelegeerd bestuurder als lid van het auditcomité? Daar gaat men in het rapport vrij uitgebreid op in. Werden hierover ooit opmerkingen gemaakt door de regeringscommissaris? Wat is uw visie inzake het niet meer functioneren van het remuneratiecomité? Werden hierover opmerkingen gemaakt door de regeringscommissaris?

De audit heeft bijna uitsluitend betrekking op LRM. Welke audit zal wanneer worden uitgevoerd voor Lisom en alle dochterondernemingen zowel van LRM als Lisom? Welke planning zal worden gevraagd aan de raad van bestuur van LRM en Lisom inzake de opvolging en uitwerking van de aanbevelingen uit het auditrapport van Ernst & Young?

De voorzitter: De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de voorzitter, we hebben tijdens een vorige vergadering al een uitgebreid debat gewijd aan de kwestie LRM, maar ik vind het terecht dat de heer Peumans vandaag op basis van het rapport een aantal concrete vragen op tafel legt. Het rapport was de vorige keer pas kort voor de vergadering ter beschikking van de commissieleden.

We hebben ons de vorige keer in de eerste plaats geconcentreerd op de vergoedingen die worden uitbetaald en waarvan we ons kunnen afvragen of ze in verhouding staan tot de geleverde prestaties. Uit

het rapport blijkt dat de heer Aerden in totaal een vergoeding ontvangt van 250.000 euro per jaar.

Mijnheer de minister, is die vergoeding aanvaardbaar of is ze te hoog? Als ze te hoog is, kunt u ze dan verminderen? Het rapport formuleert het diplomatisch: 'We raden aan dat de aandeelhouder kennis neemt van deze vergoeding en ze evalueert.' De aandeelhouder, de Vlaamse overheid, moet de evaluatie maken. Door verschillende technische toelichtingen is dat een beetje uit het debat gehouden.

Naast de heer Aerden was ook de financiële directeur betrokken in het dossier. Uit het rapport van Ernst & Young blijkt dat de financiële directeur heeft deelgenomen aan openbare biedingen op goederen van LRM, om zo de prijs op te drijven. Nadat hij zelf eigenaar is geworden, blijkt dat het wordt verkocht aan anderen. Maar het kan niet worden bewezen dat de financiële directeur meer heeft verdiend. Ernst & Young zegt wel dat een dergelijke constructie, waarbij de financiële directeur, gedekt door de voorzitter, op eigen goederen biedt om de prijs op te drijven, compleet onaanvaardbaar is. Mijnheer de minister, wat is uw conclusie hierover? Kan een financiële directeur zich lenen tot zulke operaties die door Ernst & Young onacceptabel worden geacht?

Naast het auditrapport is er een intrigerende paragraaf in de mededeling van het parket van Hasselt. Dat zegt dat de klachten tegen LRM moeten worden geseponereerd, maar vermits de feiten zich niet hebben afgespeeld in opdracht van LRM, is de zaak gesloten. De rest van de aantijgingen zal worden onderzocht via de normale weg. Ik leid daaruit af dat het parket een aantal dossiers heeft geseponereerd in functie van LRM, maar dat sommige zaken nog worden onderzocht in hoofde van bepaalde personen. Mijnheer de minister, bent u ervan op de hoogte dat er bij het parket van Hasselt nog een onderzoek loopt tegen de financiële directeur? Welke conclusies verbindt u daaraan?

Voor mij primeert niet de discussie of er misdrijven zijn gepleegd of niet. Des te beter als dat niet zo is. De politisering van LRM leidt wel tot grote problemen. Er zijn hardnekkige geruchten dat er bij LRM een nieuwe benoemingstrein op komst is. Mijnheer de minister, wanneer zou dat gebeuren? Bent u voor een depolitisering of voor een herverkaveling van de politieke taart?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer Peumans, u zegt dat ik het rapport heb overgemaakt aan de goedbetaalde voorzitter van de raad van bestuur van LRM. Laat ik duidelijk zijn: de raad van bestuur van LRM heeft het rapport besteld, de voorzitter van de raad van bestuur heeft het aan mij overgemaakt. In een schrijven heb ik de voorzitter van LRM eraan herinnerd, voor zover dit al niet was gebeurd, zijn collega-voorzitter van Lisom op de hoogte te brengen van de inhoud van de passages waarin Lisom wordt vermeld.

Ik heb geen zin in een welles-nietesspel: had mevrouw Steegmans geen klacht ingediend, zou er dan niets gebeurd zijn? Dat is de waarheid geweld aandoen. Er is een ontwerp van nieuwe samenwerkingsovereenkomst tussen het Vlaamse Gewest en LRM in opmaak. Enkele dagen voor de vergadering van 27 september in het kader van het Limburgplan met de voorzitters en gedelegeerd bestuurders van LRM en Lisom, met de minister-president en mezelf, hebben we een kader aangegeven waarin de corporate-governanceprincipes zouden worden ingevoerd.

Artikel 7 uit dit ontwerp van overeenkomst zegt: 'De algemene vergadering en de raad van bestuur zullen de corporate-governanceprincipes respecteren. De algemene vergadering is bereid een zakelijk verantwoord, doch langdurig engagement aan te gaan, stelt zich op vanuit een consistente visie op de onderneming, en is bereid de leiding en het toezicht over te laten aan gekwalificeerde organen. In deze optiek bestaat de rol van aandeelhouders er onder andere in de waarden van de onderneming te bepalen en te bewaken, de visie van de onderneming te bepalen, financiële doelstellingen inzake groei, risico en winstgevendheid vast te stellen en de raad van bestuur te benoemen.

De raad van bestuur zal in dit kader gericht actie ondernemen om, met respect van ieders rol en taakomschrijving, de betrokkenheid van de aandeelhouders bij de onderneming te bevorderen. Ook zal zij ervoor zorgen dat haar dochtervennootschappen de relevante bepalingen van deze samenwerkingsovereenkomst zullen naleven voor wat hen respectievelijk betreft.

In geval de raad van bestuur van LRM zou tekortkomen aan de verbintenissen die in deze overeenkomst zijn opgenomen, zal de algemene vergadering van de aandeelhouders van LRM deze tekortkomingen of nalatigheden kunnen sanctioneren conform de bepalingen van het Wetboek van Vennootschappen.'

De inhoudelijke besprekingen waren gestart over hoe de corporate governance zou worden ingevoerd, namelijk via de samenwerkingsovereenkomst met LRM.

Mijnheer Peumans, in antwoord op uw eerste vraag schrijft het rapport inderdaad dat de raad van bestuur en de aandeelhouder er kennis van moeten nemen en evalueren. LRM werd opgericht in 1994 voor de reconversie in Limburg na de jammerlijk mislukte pogingen via de Kempische Steenkoolmijnen.

De vergoedingen van de voorzitter en de bestuurders van LRM en later van Lisom werden vastgelegd door hun respectieve algemene vergaderingen. Voor LRM gebeurde dit op een buitengewone algemene vergadering van 23 december 1997 en voor Lisom op een buitengewone algemene vergadering van 12 december 2002. De in 1997 gehanteerde motivatie om de vergoedingen voor LRM op het in het rapport van Ernst & Young vermelde niveau vast te leggen is mij onbekend. De kabinetschef van de toenmalige voogdijminister van LRM, meldde dat de vergoedingen wellicht werden gebaseerd op de toen gangbare bedragen binnen de Limburgse structuren.

In alle andere rechtstreekse dochterondernemingen van LRM, met uitzondering van Lisom, worden geen vergoedingen uitbetaald. Het betreft de vennootschappen HWP, Immocom en Mijnen. Ik voeg hier nog de kleindochters MBLM – Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijngedebied – en ADV aan toe. De bestuurdersvergoedingen die vertegenwoordigers of beter gezegd kaderleden van LRM toekomen uit hoofde van hun bestuurdersfunctie in de participaties die LRM in het kader van haar rendementsgebonden activiteiten neemt in een aantal Limburgse ondernemingen, vloeien terug naar de vennootschap Immocom, die de dochter is van LRM. Lisom heeft tot op heden geen dochterondernemingen.

Mijnheer Peumans, met betrekking tot overeenkomsten tot zelfstandige samenwerking met LRM en Lisom, hebt u de jaarpremies gecorrigeerd tot 1.006.330 Belgische frank voor de groepsverzekering LRM en niet euro.

In de statuten van Lisom staat dat er een onverenigbaarheid is tussen een bestuursmandaat bij LRM en een bestuursmandaat bij Lisom. Bij de oprichting van Lisom heeft dit aanleiding gegeven tot een wijziging in de raad van bestuur van LRM. Mede gelet

op de belangrijkheid van de opdrachten vervat in de Kaderbeslissing en de verwachte tewerkstelling via de niet-rendementsgebonden projecten zoals deze in juli 2002 werden vastgelegd, werd door de aandeelhouders besloten aan de leden van de raad van bestuur van Lisom een gelijkwaardige vergoeding vast te leggen als deze toegepast binnen LRM.

De overeenkomst tot zelfstandige samenwerking met LRM en Lisom dateert van 20 december 1995 en vloeit voort uit de beslissing van de Raad van Bestuur van LRM van 4 oktober 1995 om de heer Aerden tot bestuurder te benoemen en vervolgens aan te stellen tot afgevaardigd bestuurder.

Welke waren de referentiepunten van de zelfstandige samenwerkingsovereenkomst van onbepaalde duur? Inzake de jaarlijkse vergoeding, de vergoeding van onkosten en het gebruik van de privé-wagen citeer ik het rapport van Ernst & Young: 'Wij hebben vastgesteld dat de forfaitaire maandelijkse kostenvergoeding ten bedrage van 500 euro en het voordeel in natura wegens privé-gebruik van de bedrijfswagen op de bezoldigingsstaat als bedrijfsleider van de heer Aerden worden vermeld. De bezoldigingsstaat bedrijfsleider wordt door het sociaal secretariaat Hulp der Patroons opgesteld.'

Ik evalueer dit als een wettelijke behandeling. De klacht is zonder voorgaande. Over de 500 euro voordeel in natura en het ter beschikking stellen van een privé-wagen hebben we al gedebatteerd. Het gaat over een contractuele verbintenis die in 1995 werd aangegaan met de betrokken gedelegeerd bestuurder.

Bovendien is het zo dat een gedelegeerd bestuurder weinig andere keuze heeft dan over te gaan tot het afsluiten van een overeenkomst tot zelfstandige samenwerking. Ik ben uiteraard van oordeel dat in 1995 ondertekende overeenkomsten, indien deze geen aanleiding geven tot herziening of verbreking, uiteraard moeten worden gerespecteerd. Die overeenkomst geldt dus nog 35 maanden, tenzij hierover anders wordt beslist.

Wat Lisom betreft werd de heer Aerden op 15 november 2002 tot gedelegeerd bestuurder aangesteld, maar hij is geen lid van de raad van bestuur. Mijnheer Peumans, beter zou zijn te spreken van een functie van algemeen directeur, die de ingehouden verontwaardiging die ik uit dit onderdeel van uw

vraag meen te mogen distilleren, wellicht had voorkomen.

Het is inderdaad niet vanuit de functie als gedelegeerd bestuurder van LRM dat de heer Aerden de dagelijkse leiding van Lisom waarneemt, maar wel als algemeen directeur van Lisom, aangesteld door de raad van bestuur van deze laatste, vandaar dat zich hier ook een overeenkomst van zelfstandige samenwerking opdrong.

Mijnheer Peumans, de vragen of Lisom steeds voldaan heeft aan de voorwaarden gesteld in de wetgeving op de overheidsopdrachten, in welke zaken ze deze wet heeft toegepast en welke dossiers dit zijn sinds haar oprichting, zijn dezelfde of hebben alleszins hetzelfde doel als de schriftelijke vraag nr. 66, die u op 11 januari stelde en de schriftelijke vraag nr. 67, die u richtte aan minister Vandenbroucke. We zijn op beide vragen een omstandig antwoord aan het formuleren. We zullen u deze binnen de vooropgestelde termijnen overmaken via het normale circuit. Ik kan u wel melden dat de gedelegeerd bestuurder mij heeft geïnformeerd dat Lisom de wetgeving op de overheidsopdrachten stelselmatig toepast.

U vraagt mij of de heer Aerden zondigt tegen de geest van het cumulverbod door de combinatie van beide functies, namelijk bestuurder bij LRM en belast met het dagelijks bestuur binnen de vennootschap en gedelegeerd bestuurder bij Lisom. De combinatie van beide functies is destijds zo gewild door de Vlaamse Regering en ik was betrokken bij het opstellen van het kaderbesluit van 19 juli 2002. We hebben toen zeer nadrukkelijk gewild dat dit geen twee werelden naast elkaar waren, maar dat de betrokkene een soort van brugfunctie zou vervullen tussen beide vennootschappen omdat de Lisom-projecten met LRM-dividenden worden gefinancierd. We wensten trouwens dat de nieuwe vennootschap zou functioneren met een zeer beperkt personeelskader, waardoor ondersteunende diensten door LRM konden worden verricht.

In verband met mijn visie inzake het lidmaatschap van de gedelegeerd bestuurder aan het auditcomité herhaal ik wat ik al meldde in de vergadering van 17 januari. Volgens mij hoort een gedelegeerd bestuurder niet thuis in het auditcomité. Mijn opvatting blijft dus onveranderd.

Om een en ander definitief onder controle te brengen, heb ik inmiddels een voorontwerp van decreet

voorbereid betreffende corporate governance in de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid. Er zijn daarover gesprekken opgestart binnen de Vlaamse overheid. Vanuit het kabinet van Vlaams minister Bourgeois is recentelijk het initiatief genomen tot het oprichten van een task force Corporate Governance die tussentijdse aanbevelingen kan maken, maar waarvan de werkzaamheden zich over minimaal één jaar spreiden. Ik wens intussen via een decretale bepaling corporate governance op te leggen aan de investeringsmaatschappijen. In mijn voorontwerp staat te lezen: ‘Dit houdt ten minste in dat het auditcomité uitsluitend bestaat uit niet-uitvoerende bestuurders en dat de voorzitter van de raad van bestuur het auditcomité niet kan voorzitten.’

Met betrekking tot de implementatie van het auditrapport heb ik op dinsdag 22 januari een zeer uitvoerig gesprek gehad met de voorzitter van de raad van bestuur, in aanwezigheid van de regeringscommissaris en mijn medewerkers. We hebben uitdrukkelijk gevraagd om binnen de kortst mogelijke tijd een einde te stellen aan het feit dat de heer Aerden nog steeds lid is van het auditcomité. Dit zou onverwijld worden aangepakt.

Er is in dit gesprek ook zeer duidelijk gesteld dat het remuneratiecomité moet worden geactiveerd en uitgebreid tot een benoemings- en remuneratiecomité. Vanzelfsprekend hangt een en ander ook samen met de hersamenstelling van de nieuwe raad van bestuur. Ik neem aan dat de Vlaamse Regering die uiteindelijk de algemene vergadering uitmaakt, van deze gelegenheid ook gebruik zal maken om een evaluatie door te voeren van de bedragen die worden toegekend als vergoeding aan de voorzitter en de leden van de raad van bestuur. Bedoeling is om de samenstelling van de raad van bestuur in de loop van de maand februari te agenderen op de Vlaamse Regering. Op dit ogenblik zijn we op zoek naar een aantal bekwame Limburgse dames die van deze raad deel kunnen uitmaken.

In de zitting van 17 januari hebben we het al gehad over de interne audit. Ik citeer mezelf: ‘De efficiënte, interne controle bevat dus ook een interne audit. Een goede interne audit rapporteert altijd aan de voorzitter van de raad van bestuur. Er wordt gesteld dat deze interne audit intern kan worden opgezet of ook kan worden uitbesteed. Aangezien het om een erg kleine organisatie gaat, zou ik het niet onverstandig vinden om dit uit te besteden. Ik heb de raad van bestuur gevraagd om mij zijn bevindingen over te maken.’ Vandaag ligt dus de vraag voor bij de raad

van bestuur van LRM om de tot op heden op regelmatige tijdstippen uitgevoerde interne audits ad hoc, op een meer algemene en gestructureerde wijze uit te voeren. Hierdoor worden ook de dochterondernemingen van LRM, waaronder Lisom, gevat.

U had het tot slot over de planning die zal worden gevraagd aan de raad van bestuur inzake de opvolging en uitwerking van de aanbevelingen. Deze studie heeft reeds het voorwerp uitgemaakt van besprekingen binnen de raad van bestuur en zal het voorwerp uitmaken van onderzoek door de raad van bestuur. De voorzitter heeft me vorige week bevestigd dat hij zo snel mogelijk concrete stappen zal aankondigen met betrekking tot de verdere implementatie van dit onderzoek.

Mijnheer Verreycken, ik heb vorige keer ook zeer nadrukkelijk gezegd dat het niet kan dat een financieel directeur, werknemer van LRM, deelneemt aan biedingen. Dit is ongehoord. Conform de aanbevelingen van Ernst & Young is het nodig dat daarover ook een reglement wordt opgesteld binnen de vennootschap.

Met betrekking tot de mededeling van het parket zult u het me niet kwalijk nemen dat ik me houd aan de juiste bewoordingen in het persbericht van het parket van de procureur des Konings, dat stelt: 'Het onderzoek over de elementen voorkomend in de gekende klachten heeft nergens persoonlijke verrijking aangetoond in hoofde van de gedelegeerd bestuurder, noch in hoofde van de financieel directeur. Evenmin is er sprake van enig strafrechtelijk misbruik van vennootschapsgoederen van LRM door hoger vernoemde personen. De melding in de klachten dat gebruik werd gemaakt van de diensten van een werknemer van LRM om bij een van de beide vernoemden gedurende enkele uren werken uit te voeren aan zijn privé-woning, vallen volledig buiten het werkingsveld van LRM. Dit feit wordt zoals voor andere privé-personen afzonderlijk afgehandeld volgens de gebruikelijke normen.' Ik sluit me aan bij deze mededeling van het parket.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik zal het uiteraard nog eens grondig nalezen, maar ik wil toch nog enkele opmerkingen maken. Enerzijds zegt u dat bepaalde dingen niet kunnen, anderzijds zegt u dat de vergoedingen

gebaseerd zijn op de gangbare bedragen binnen de Limburgse structuren in 1997.

Minister Dirk Van Mechelen: Ik citeer de toenmalige kabinetschef.

De heer Jan Peumans: Ik weet niet wat u daarmee bedoelt. Hebt u het over intercommunales of over andere NV's die eigendom zijn van de overheid? Ik had daar graag wat meer over geweten.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer Peumans, aanvaardt u dat dit is vastgelegd op een buitengewone algemene vergadering van 23 december 1997 en vraagt u mij om dit te wijzigen?

De heer Jan Peumans: Wie vertegenwoordigde daar het Vlaamse Gewest?

Minister Dirk Van Mechelen: Ik was er niet bij. Als u me daar een schriftelijke vraag over stelt, zal ik daar met genoeg op antwoorden.

De heer Jan Peumans: Ik wil alleen maar zeggen dat dat met de goedkeuring van de toenmalige regering gebeurde. Aan wie moet ik dan iets vragen over wat in het verleden is gebeurd? Ik kan dat toch niet vragen aan de minister van toen?

Minister Dirk Van Mechelen: Als u me dat vraagt, zal ik dat laten opzoeken en u antwoorden. Ik was er niet bij in 1997.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, u zegt dat de functie afgevaardigd bestuurder van LRM geen 100-percentfunctie is. Ik ben altijd heel kritisch geweest voor de Limburgse structuren. In 2002 wordt de NV Lisom opgericht. Als iemand van Lisom een vergoeding ontvangt van 200.000 frank, dan heb ik daar problemen mee.

Er wordt bovendien 2 keer een groepsverzekering voor 1 persoon afgesloten. Ik vind dat heel jammer, mede in het licht van het decreet dat u wilt maken voor de investeringsmaatschappij in het kader van corporate governance. Dat hoort ethisch niet.

Mijnheer de minister, ik heb u schriftelijke vragen gesteld omdat ik die informatie niet elders kan krijgen. Lisom heeft 5 studies gemaakt voor 40 of 50 miljoen frank. Als ik vraag wat daarmee gebeurt, krijg ik het cynische antwoord dat dit zal afhangen van het beleid van de Vlaamse Regering. Welke

marktraadpleging is door Lisom nog gebeurd naast die 5 studies? Wie heeft bijvoorbeeld de opdracht gegeven voor een verkeersstudie met betrekking tot het beroemde project 'Pliniusfontein' in het kader van het Land van Ooit? Als Lisom dat heeft gedaan, wil ik graag weten hoe die marktbevraging is gebeurd.

Mijnheer de minister, ik vind dat u een einddatum moet vooropstellen om alle misverstanden uit de wereld te helpen. Iedereen heeft daar voordeel bij. Dat u een decreet maakt over corporate governance kan ik alleen maar toejuichen. Dat zal voor een aantal dossiers meer duidelijkheid geven. Ik hoop dat we in Limburg niet in oude fouten zullen vervallen. Niemand heeft daar baat bij, Limburg niet en Vlaanderen niet.

Ik kijk verder uit naar de antwoorden op mijn schriftelijke vragen, zeker over de toepassing van studies die Lisom heeft gedaan.

De voorzitter: De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Ik ben benieuwd naar de evaluatie over de vergoeding van 250.000 euro aan de heer Aerden. Mijnheer de minister, ik heb geen negatieve evaluatie gehoord, dus besluit ik dat u dat positief evalueert. U hebt enkel gezegd dat het een contractuele verbintenis is van 1995, die nog 35 maanden geldt. Ik betreur dat en het werpt een smet op de Vlaamse Regering, net zoals het geval was met de ex-topman van de VDAB, die elk jaar een gelijkwaardig bedrag ontvangt, terwijl daar geen noemenswaardige prestaties tegenover staan. Het wordt een vaste praktijk in deze regering. Als daarover vragen zijn, wordt er geen negatieve appreciatie gegeven. Dat is heel jammer.

Mijnheer de minister, u zegt dat het onaanvaardbaar is dat de financiële directeur deelneemt aan openbare verkopen. Dat is gemakkelijk gezegd in een commissiezaal. Maar welk gevolg verbindt u daaraan? Ik ken de betrokkenen niet, ik viseer niemand. Er gaan enorme bedragen overheidsgeld om in de LRM. Het is toch essentieel dat de financiële directeur de regels heel correct toepast. Als u zegt dat die man onaanvaardbare dingen doet, dan vraag ik u welk gevolg u daaruit trekt. Blijkbaar kan die man zonder probleem aanblijven als financiële directeur. Misschien is er in Vlaanderen wel iemand te vinden die die functie kan waarnemen.

Mijnheer de minister, u citeert ook een mededeling van het parket. Bent u op de hoogte van een lopend opsporingsonderzoek tegen de financiële directeur?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer Verreycken, ik heb te veel respect voor u om te durven aannemen dat u de wet op de vennootschappen niet kent. Ik heb die directeur niet aangesteld en heb er ook geen zeggenschap over. Hou de zaken dus netjes op een rij.

Over de vergoeding van de heer Aerden kan ik een persoonlijke appreciatie hebben, maar de overeenkomst werd afgesloten op 20 december 1995 en geldt ofwel nog 35 maanden wegens pensioengerechtigde leeftijd, ofwel tot de raad van bestuur beslist om iets anders te doen. Het is niet aan de minister om daar iets aan te doen. Als we de nieuwe raad van bestuur hebben voorgesteld, kan de regering laten weten aan de algemene vergadering achter welke vergoedingen ze zich kan scharen. We zullen onze verantwoordelijkheid daarin nemen. Laten we de zaken niet vermengen.

Mijnheer Peumans, ik deel uw visie over corporate governance. Ik neem aan dat u het antwoord op de vraag van mevrouw De Ridder hebt gelezen. Met betrekking tot de VPM en de investeringsmaatschappij heb ik u meegedeeld dat dit eind vorig jaar werd bekrachtigd door de raad van bestuur. Aan PMV zijn de opdrachten gegeven om het samenwerkingsakkoord op papier te zetten. Ik heb ook het initiatief genomen om dit decretaal te verankeren met betrekking tot de investeringsmaatschappij en haar dochters. Dat is conform de vraag die u me op 17 januari hebt gesteld. Dat is een daad van goed bestuur. We zetten stappen vooruit.

Op uw vraag om informatie over de studies aanbesteed door Lisom, heb ik een omstandig antwoord gevraagd. Het omvat op dit moment 16 bladzijden. We controleren dit nu en zullen het u overmaken en ook aan het Vlaams Parlement voor publicatie, zodat daarover geen enkel misverstand kan bestaan.

Er waren nog vragen met betrekking tot de vergoeding die de heer Aerden krijgt in hoofde van zijn functie van algemeen directeur van Lisom. Dit contract wordt bepaald door de raad van bestuur van Lisom. De algemene vergadering die zich uitsprekt over de vergoeding is vanzelfsprekend, aangezien het een dochter is van LRM en de NV Mijnen, niet de Vlaamse Regering, maar LRM en de NV Mijnen zelf. Ik onderzoek op dit ogenblik of we deze moeder-dochterstructuur moeten behouden. Dit is niet onbelangrijk omdat het nogal wat fiscale consequen-

ties met zich meebrengt die we mee in ogenschouw moeten nemen.

Volgens mij is er te goeder trouw en zeer bewust beslist om een en dezelfde persoon de verantwoordelijkheid te laten dragen voor het dagelijks bestuur. Ik denk ook dat dit een goede beslissing was. Als echter zou blijken dat het beter is om deze te scheiden, dan zullen we niet nalaten om dit in de toekomst te doen. Ik heb kennis genomen van deze feiten en ik zal in samenspraak met de Vlaamse Regering een aantal gedragscodes formuleren met betrekking tot de raad van bestuur en de verloning.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
